

Nad třetím číslem časopisu *Dvacáté století – The Twentieth Century*

Je mi skutečně velikým potěšením, že mohu uvést již třetí číslo časopisu *Dvacáté století – The Twentieth Century*. Tentokrát je to číslo vpravdě specifické, výrazně v něm totiž převažují československá respektive středoevropská témata, což dosud nebylo zvykem. Hned úvodní studie Ondřeje Vojtěchovského poskytne čtenářům představu o tom, jak se vyvíjely vztahy mezi Československem a Jugoslávií na počátku husákovské normalizace, zatímco studie Libora Tomáše je věnována tomu, jak českoslovenští architekti vnímali mezi dvěma světovými válkami zemi, která podle jednoho z nich, Adolfa Loose, „stála nade všemi“, tj. Velkou Británií. Také Sylva Sklenářová se zaměřila na meziválečné období, konkrétně na reakci Nizozemska na pronikání zlínské firmy *Bata* na jeho domácí i koloniální trhy. Další studie tohoto čísla se nesou rovněž ve „středoevropském duchu“. Miroslav Šepták se podrobně zabýval zahraničněpolitickým pozadím německo-rakouské celní unie z roku 1931. Andrej Tóth pro změnu u příležitosti výročí devadesáti let od podpisu trianonské mírové smlouvy rekonstruoval hlavní momenty z jednání maďarské ministerské rady a maďarské mírové delegace v otázce mírové smlouvy s dohodovými mocnostmi od prosince 1919 do června 1920. I Pavel Szobi se věnoval středoevropské problematice, třebaže s inter-kontinentálním přesahem, když zkoumal pomoc Rady vzájemné hospodářské pomoci tzv. „rozvojovým zemím“ na příkladu vztahů mezi Německou demokratickou republikou a Etiopií v sedmdesátých a osmdesátých letech 20. století. Jedinou výjimku představuje studie Aleše Skřivana, analyzující americkou pomoc Číně před vypuknutím druhé světové války v Tichomoří.

„Středoevropský rozměr“ má i druhá, menší část tohoto čísla *Dvacátého století*, jež je konkrétní prezentací výsledků bádání tří mladých historiků z Ústavu světových dějin FF UK v Praze v rámci tzv. specifického výzkumu. Jestliže Dušan Radovanovič a Petr Beránek ve svých studiích analyzovali pohled britského tisku na politické dění, jež se týkalo přímo Československa, v prvním případě v době mnichovské krize z roku 1938, ve druhém případě v souvislosti s tzv. „československými událostmi“ z let 1945–1948, studie posledního z nich, Aleše Břízy, je zaměřena na obraz vybraných vnitropolitických i mezinárodně-politických událostí v britském tisku v letech 1918–1921 s ohledem na dění v širším, středoevropském kontextu, zejména politiku dohodových mocností vůči výmarskému Německu.

Na závěr již jenom pár slov. Vzhledem ke kvalitě publikovaných studií jsem přesvědčen o tom, že reakce na ně bude stejně pozitivní jako u předchozích dvou čísel časopisu, ať již přímo na Filozofické fakultě, v rámci celé univerzity, v České republice i v zahraničí; práce mých vesměs mladých kolegů si takové ocenění zaslouží. Totéž platí o spolupráci pěti fakultních pracovišť, jež se na vydávání časopisu podílejí a jež v tom hodlají i nadále pokračovat. S přáním pěkného léta Vás zdravím a těším se shledanou na podzim u dalšího, tentokrát anglického a z velké části „filmového“ čísla *Dvacátého století*.

Martin Kovář